

Op 20 juli 1944 dropten Amerikaanse vliegtuigen hun bommen op het station van Kortrijk. Ook de omliggende huizen werden getroffen. Balans: naar schatting 172 doden.

Op 21 juli 1944 had het OF een grote actie voorbereid voor de viering van de nationale feestdag. Er verscheen ook propagandamateriaal en van "België Vrij" verscheen een speciale uitgave. Ook werd de opdracht gegeven om die nacht schilderacties te ondernemen. Deze waren mislukt omdat die nacht Kortrijk getroffen werd door een luchtbombardement.

In de nacht van 3 op 4 september 1944 trokken de leden van de "Compagnie Courtrai Nord" in het grootste geheim naar hun schuilplaats "De Berenbosch". [511] Die nacht werden op de Doorniksesteenweg nazi-eenheden door de geallieerde luchtmacht aangevallen. Duitse soldaten die poogden te ontsnappen werden door de groep ingerekend en ontwapend. De buit bestond uit 100 geweren, 30 karren en 60 paarden. Dit materiaal werd gebruikt voor de bevrijdingsgevechten in Kortrijk. Dit kwam goed uit, want de dropping van geallieerde wapens op 3 september of de dag "Afti" ging niet door.

Kortrijk kende op 5 september een waar gevecht tussen de Duitse oprukkende eenheden van Menen naar Kortrijk en de verzetsstrijders.

Tot de circa 80 aangewezen "railway targets" behoorde eveneens de draaischijf Kortrijk. [563] Op passiezondag, 26 maart 1944, omstreeks 21 uur werd Kortrijk 20 minuten lang getroffen door een zware luchtaanval. Er werden 2100 bommen uitgeworpen, die voor het merendeel op het vormingsstation en de buurt terecht kwamen. Men telde 250 doden en een 100-tal gewonden. [564] Er kwamen ook 7 bommen terecht op de Kortrijkse gevangenis, gelegen in de nabijheid van het station, waarbij ongeveer 30 opgeslotenen de dood vonden.

Op 10 mei 1944 kwamen, tussen 23 uur 17 tot 23 uur 37, een 500-tal bommen neer op de strook "Marionetten" tot het Sint-Janskerkhof. Ook werd aanzienlijke schade aangericht op de Pottelberg in de Bruyningstraat en de Markesteenweg. Er werden 10 doden geteld. Op 15 mei volgde er nog een zware luchtaanval. Die was vooral te wijten aan het feit dat de Duitsers geen gelegenheid mochten krijgen om de berokkende schade aan de spoorlijnen en -materiaal te herstellen. [568] Op 21 juli 1944 kende Kortrijk de twee zwaarste aanvallen. De eerste aanval gebeurde van 0.55u. tot 1.12u. waarbij vooral de oost-en westkant van de stad werden getroffen. De tweede aanval gebeurde tussen 1.55u. tot 2.15u., waarbij bommenwerpers in verschillende aanvallen hun lading op het centrum, de zuid-, noord- en westkant van het stadsgebied uitwierpen. Er waren 172 doden en een 1000-tal gewonden. [569] Sommigen stellen dat Kortrijk er van alle Vlaamse steden het ergste aan toe was. Het grootste deel van de bevolking van de stad trok naar de meer landelijke dorpen daar deze gespaard bleven van de geallieerde bombardementen. Zo daalde de Kortrijkse bevolking in de binnenstad tot 4000.

Op 6 september 1944 was de stad definitief bevrijd. In de St.-Maartenskerk werd de zondag een plechtig Te Deum aangeheven ter gelegenheid van de bevrijding van de stad. De gemeenteraad, die sinds 7 april 1941 niet meer bijeengekomen was, hield haar eerste zitting op 18 september 1944.

Bron :

Analyse en situering van het verzet in de stad Kortrijk: 1940-1944. Petra Demeyere Scriptie voorgelegd aan de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte, voor het behalen van de graad van Licentiaat in de Geschiedenis. Academiejaar: 1999-2000 Universiteit Gent Promotor